

sere sig for, er: Ville de senere komme overens eller ikke? Hvorledes vil Fremtiden blive? Hvad vil der ske her i Landet? Hvorledes bliver Politikken, naar denne Sag er strandet, og disse to Partier, som tilsammen have bestemt Udviklingen i en Række Aar, gaa fra hinanden i Uvenskab uden at kunne enes om den Sag, som den højtærede Konseilspræsident kalder Venstres Mærkesag, Regeringens Programsag, som han ikke vil slippe, men fremdeles vil fastholde? Ja, hvad vil det sige, at han vil fastholde den? Jeg hørte ogsaa Regeringspartiets Ordfører i Folketinget sige „Kamp“, han brugte det flere Gange. Jeg synes, Kamp er et højest usmælgeligt Ord i deres Mund, som aldrig lade det komme til Kamp. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Konseilspræsident tænker sig, at han nu vil fastholde denne Sag. Hvad bliver nu hans Politik herefter? Han har truet de frikonservative, har jeg forstaaet. Der tales om Trusler, som ere faldne. Man har truet dem og har sagt, at dette maatte de gaa ind paa. Men hvad er Truselen? Er Truselen Landstingets Opløsning? Jeg kan næsten ikke tro det, for hvis den højtærede Konseilspræsident tænker paa at opløse Landstinget, hvad venter han da paa? Hvad gør, at han ikke opløser Landstinget nu og derved faar den Løsning paa Sagen, han kan forlange. Hvad venter han paa? Den højtærede Konseilspræsident har jo sagt om de kongevalgtes Opløsning — et Spørgsmaal, som man skulde tro kunde volde Vanskeligheder —, at det var noget, som ingen Vanskelighed kunde berede. Det har Konseilspræsidenten sagt, og jeg tillader mig at spørge, om han staaer ved det. Mener han endnu, at de kongevalgtes Stilling i Tilfælde af Landstingets Opløsning ingen Vanskeligheder bereder? Hvis han mener det, hvad betænker han sig da paa? Hvorfor opløser han da ikke Landstinget, naar det ikke vil stille ham tilfreds paa denne Sag, som er en Programsag for ham, og som han vedblivende vil fastholde? Venter han, at de frikonservative eller Landstinget ville stille sig anderledes, eller at Tiden vil give ham noget, han nu ikke kan faa? Jeg har ikke hørt, at de frikonservatives Formand og Ordfører lovede noget mere til næste Vinter. Det vilde ganske sikkert gavne Klarheden i Politikken, om vi fik lidt flere Oplysninger her, og jeg synes ikke, der kan være noget i Vejen for, om de frikonservatives Ordfører staaer op og siger, at han til næste Vinter vil fortsætte Forhandlingerne og

søge at finde en Løsning paa et andet Grundlag. Men saaledes forstod jeg aldeles ikke Ordføreren for de frikonservative. Jeg forstod ham saaledes, at nu havde han gjort sit Tilbud, og det var et Ultimatum, som han fastholdt, nu maatte man fra anden Side komme ham i Møde. Vil man da det? Er det Regeringens eller Reformpartiets Mening, at de vil gaa endnu længere end disse Indrømmelser, de nu have gjort? Hvis de paatænke noget saadant, vil jeg sige, at det er ganske umuligt. Denne Sommer, som de frikonservatives Ordfører meget rigtigt nævnedes som afgørende, vil bevirke, at de ikke kunne gaa videre, end de nu ere gaaede. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg) har Ret i, at Bordet fanger. Det, de have tilbudt, komme de nok til at staa ved, men videre komme de ikke til at gaa. Naar Regeringens Tilhængere skulle ud i Landet og forsvare deres Forslag, kan man være vis paa, at ingen af dem vover at sige: Naar vi nu komme ind igen, gaa vi lidt videre endnu! Nej, de ville have Møje nok med at forsvare det Tilbud, de allerede have gjort. De ville snarere sige, at de nok have gjort det een Gang, men nu ville trække sig tilbage og være Helte til næste Vinter, end de ville sige: Dette er kun Begyndelsen, til næste Vinter gøre vi større Indrømmelser. Vil denne Sommer ikke bringe andet, vil den i hvert Fald bringe det, at den vil holde Regeringen og dens Tilhængere fast ved de Indrømmelser, de have gjort, men paa den anden Side vil forhindre dem i at gaa videre. Jeg forstod ogsaa Højrepartiet og de frikonservative her i Salen saaledes, at de ikke agte at gaa videre. Hvorledes vil det nogen Sinde være muligt at mødes paa ny? Hvad venter Regeringen paa? Hvad er det for en Politik, der ligger bag ved dette, at man intet gør? Jeg har nok hørt den højtærede Konseilspræsident sige, at Fremtiden vilde han intet have at gøre med. Ligger det ikke i, at hans Politik er for Dagen, uden Tanke for den næste Dag, uden noget Blik ud i Fremtiden, en Politik, som intet opnaar, og som ikke gaar videre end akkurat til det, som Dagen kræver, en Politik, hvormed man kan tilbringe Livet og faa Sagerne nogenlunde til at glide. Medens Regeringen bliver siddende, finder den sig i, at dens Mærkesager forsvinde. Alle de store Sager, som stode paa Regeringens Program, som vi fik nævnte i Trontalen som dem, Regeringen skulde sætte igennem, ere forsvundne i Samlingsens Løb. Jeg behøver slet ikke at